

عنوان مقاله:

ارزیابی اثرات حکمروایی کلانشهری و سیاست گذاری عمومی در مناطق کلانشهری نمونه موردی کلانشهر اهواز

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه ای، دوره 10، شماره 40 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمدرضا اسکندری - پژوهشگر دکتری گروه شهرسازی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

نویسدی سعیدی رضوانی - استادیار گروه شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

عبدالرضا نواح - دانشیار، گروه علوم اجتماعی، دانشگاه شهید چمران، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

سیاست گذاری عمومی به مثابه مجموعه فعالیت های نهادی که تاثیر مستقیم یا غیرمستقیم بر زندگی شهروندان دارد، و از تصمیم ها و سیاست هایی که بوسیله مراجع مختلف بخش عمومی در ارتباط با موضوع شهر و سکونت گاه های انسانی از قبیل مجلس، دولت و قوه قضائیه که نماینده حفظ منافع عمومی جامعه می باشند، اتخاذ می شود. فرایند سیاست گذاری بر مبنای فرایند از بالا به پایین می باشد. با تلفیق حکمروایی و سیاست گذاری عمومی شاهد مشارکت پذیری بالا، تشخیص آسان و سریع مشکلات شهری و جایگزین های سریع در فرایند ها را شاهد هستیم. با روند مشارکت پذیری و حکمروایی مشارکتی شاهد تحقق سیاست گذاری عمومی در جامعه خواهیم بود. بنابراین هدف این پژوهش ارائه مولفه های حکمروایی شایسته شهری در فضای کلانشهری اهواز می باشد. این تحقیق از لحاظ هدف، کاربردی و از لحاظ ماهیت، توصیفی و پیمایشی است. جامعه آماری این پژوهش، شامل کارشناسان و خیرگان مدیریت شهری، در شهر اهواز می باشد. ابزار مورد استفاده در تحقیق پرسشنامه بوده و به تعداد 50 نفر به صورت تصادفی انجام یافته است. نتایج بیانگر آن است که در سطح اطمینان 95 درصد رابطه معناداری بین مولفه های مورد مطالعه وجود دارد. متغیرهای همپایانی، اثر بخشی و کارآمدی، مشارکت پذیری و ظرفیت و ترتیبات نهادی در مقایسه با سایر متغیرها در حکمروایی منطقه کلانشهری اهواز نقش موثری را ایفا می کنند.

کلمات کلیدی:

حکمروایی، سیاست گذاری عمومی، کلانشهر، اهواز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1393108>

